

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“ a vobis Institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márczius 6-án.)

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felélős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Segéd-szerkesztő:
KÉTSKÉS ELEK.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: **Szent-István-tér 1.**
Egyes számok kaphatók: a dohánytársaságban.

Előre a szociális munkával!

(St.) A holnapi nap a székesfehérvári keresztény munkások napja lesz. Délelőtt a megyés püspök főpapi álcása és imája megszenteli a kath. iparos legények új otthonát, délután a keresztény munkásegylet lengeti meg a keresztény szociális eszmék háromszínű keresztet zászlaját. Tehát készen áll a hajlék, melyet közel fél századon át oly sok törekvő, művelődni és nemesbúlni vágyó iparosifju annyiszor megsóhajtott; tehát magasra emelve a lobogó, melynek kibontását oly sok kérges kezű, de hitéhez és hazájához nehéz sorában is hű, keresztény munkás már régóta várja.

Nagy dolgok ezek, melyeket méltányolni fog mindenki, akinek némi érzéke van a kor legnagyobb problémája, a szociális kérdés iránt. E nagy kérdőjel előtt ki nem térhetünk, e nagy föladvány megfajtásán valamennyiünknek kell dolgozni.

Elemi erővel tör magának utat a világlejtelődés árama. Ez áradatot feltartóztatni nem lehet, de igenis lehet olyan irányba terelni, hogy nyomában ne vér és pusztulás, forradalom és rémes katasztrófák teremjenek, hanem a szociális alaku-

lás az evangélium szellemében, az igazság és szeretet jegyében menjen végbe. A nép nagy tömege, melyet a liberális nemzetgazdaság-tönkrenyomított, a szabadipar és szabadverseny örült harcában valóságos ház- és földnélküli Jánosokká tett kisiparosok és földművesek, aztán a munkások milliói, kiknek véren - embervéren és verejtéken — bizonyított a megpuftadtság nagyra a töke, most már kezdenek öntudatra ébredni s részt kérnek maguknak nemcsak az élet terített asztalánál, hanem helyet az alkotmány sáncain belül, részt a jog és szabadság közkinceséből. Mindenki érzi az új idő közlekedéneke és fuvalmát. Sőt a magyar parlamentben is hódít már a szociális eszme: ime, minden ellenzéki pártvezér csak szociális vivmányokért hajlandó szóba állni a házszebály-módosítás dolgában.

Mikor a szervezett munkások százezrei állnak már csátarendben, mikor így dübörög, mozog a föld, a haladás és átalakulás kérdőleg tekint az Egyházra: mit szólna te mindehhez?! A régihez ragaszkodol, vagy megértetted az új idők sürgetését? És az Egyház megfelel-e kérdésre s bele áll a szociális századba a keresztény szociális irányzattal.

XIII. Leó és X. Pius egyre hangoztatják: *menjetelek a néphez! vigyetek magatokkal nagy szívet, mely átérzi az állattá degradált ember nyomorát, mely fölérti a munkásnép millióinak jogos vágyait s fölkarolja azok igazságos érdekeit.* Ez év augusztus havában iratta X. Pius Zichy Gyula gróffal a délnémetországi munkásszövetség titkárához a következőket: „Ő Szentsége nagy örömmel vette tudomásul a délnémetországi munkásegyletek áldásos tevékenységét; fel vagyok hatalmazva önt értesíteni, hogy a pápa milyen fontosnak tartja, hogy éppen ebben az irányban a papság minél többet dolgozzék. A Szentatya mindazon uraknak, kik ebben a nagymunkában fáradoznak, teljes szívéből hálát mond és felszólítja összes papjait, kéri és bátorítja őket, hogy hasonló szellemen és hasonló fáradságtalan odaadással és ernyedetlen szorgalommal a munkásszövetség igaz javaíért továbbra is küzdjenek és dolgozzanak.“

Ime az Egyház legközelebbi s legfontosabb programja: „*fáradozni a nagy munkában: küzdeni és dolgozni a munkásszövetség igaz javaíért!*“ Mi is lenne méltóbb a „testvérek egyházához“ s annak az evangéliumnak hordozójához, mely

A FEJÉRMEGYEI NAPLÓ TARCÁJA.

Ünnepi vers.

A kath. legényegylet 1904. nov. 20-diki házszenelési ünnepélyére.

Irta: **SZEMLÉR FERENC** tanár.

Szentelt falak, köszöntünk szívesre!
Légy üdvözölt mi ékes hajlokunk!
Örömmel könnye csillan a szemekben,
Hogy a miénk vagy és mi illi vagyunk.
Mert úgy valánk eddig, mint a vándor:
Utunk göröngyön, pusztán vezetelt
S egy jobb jövőnek csak halvány sugára
Fénylött, világlott fejünk felett.

Szegényen éltünk. Oh de megtanultuk,
Hogy elcsüggedni mégis nem szabad;
S hitünk, imánk milljó kis porszeméből
Fölépült ime büszke négy falad.
Dolgoztunk, tettünk Isten szent nevében;
Ima és munka volt a kenyerünk...
Nem is hagyott el Isten! Sőt megáldott:
Hajlékol, oltihont épített nekünk!

S most két szívünkben sok, sok édes érzés,
Kéblünk kikágyul, két karunk feszül:
Tisztes iparnak szent szolgálalában
Előre bátran, rendületlenül!
Hazát szeretni, Istent hön imádni,
S munkának élni hitellel, józannal:
Igaz magyar vér, bátor hű keresztény
É ház ólén, közöttünk megtanul!

Öröm lesz újra a nehéz verejték,
Mit munka közben kinnal hullatunk;
Áldást arat le még könnyek között is
Tisztes munkában fárado karunk.
S nyomán kikél a boldogság virága,
S béke újra bús szivekbe száll
S lenéz ránk egekbel védve-áldva
Nagyasszonyunk és Szent István király.

Mert szent a föld, a melyen állunk. Rajta
Hílet, hazát tagadni nem lehet!
S ki megleszi, örökre meggyalázza
Önmömagán a szép magyar nevet;
Elhinti magvát ádáz rombolásnak,
Amely egyéni, családot összetör
S megöli lassan a hazának üdvét,
Hogy sohse kelte új életre föl...

Ezért köszöntünk lelkesült örömmel
Megáldott hajlék, édes otthonunk!

Hitünk, hazánk, magunk szent érdekéért
Új harcra ime bátran indulunk!
Munkás kezünkkel tarunk tiszta zászlót
S hullám között már int felénk a part:
Csak hűn küartsunk, mindig egyelértünk
S megáldja Isten a tisztes ipart!

Boszorkányok.

(Folyt. és vége.)

Hanem annyi hát bizonyos, bármiféle pokolbéli fabrikából került is ki, azok a csutorafaragók alighanem Veszprémben tanulták a mesterségüket. Mert hát szakasztott az a forma, a milyenre a csutorát a veszprémi mesterek faragják. Még a fölrást is ezektől tanulták:

Ez a kis bor tessék
Jézus dicsértessék!

Écsi Mihály csak ámult bámult. Dehogy hitre volna, hogy a boszorkányok higgyenek az Ur Jézus Krisztusban. Pedig hát hisznek.

Kicsit lohadni kezdett az ellenszerve a különös ajándék irányában. No meg aztán, ki tudja, az a boszorkány csakugyan nem akarja-e az ő

Papp Károly

selyem-műfestő és vegyészeti ruhatisztító

Székesfehérvárott
Városház-tér, 5. szám alatt.
(Bejárat a Megyeház-utcáról.)

Mindennemű úri-, női-, gyermek- és egyenruhák,
menyasszonyi kelengyék, függönyök, végaruk,
valamint ágynemű-toll tisztítását elvállalom. —
Gyász esetekben a legrövidebb idő alatti kiszolgálást ígérek. 2721 156-90.

Mai lapunk 6 oldal.

örömhír volt a szegényeknek, megújítás a bezártaknak, vigasztalás és a bilincsek szétvétele a rabszolgaságba süllyesztett embermillióknak? E nagy munkában pedig csak egy remélhetünk sikereket, ha a népet keresztény szervezetekbe tömörítjük. Az idő ugyanis azt mutatja, hogy most mindent csak egyesülés által lehet létrehívni és föntartani. A tömegek föllépése dönt minden téren. A szociáldemokracia megértette az idők utmutatását s lázas sietséggel tartja toborzót s esketi föl vörös zászlóira a nép széles tömegeit. E toborzóban forradalmi kiáltások, az esküben istenkáromlások visszhangzanak.

Hozzá kell tehát látnunk a munkásosztály keresztény alapokon való szervezéséhez, szeretettel kell fölkarolnunk jogos érdekeit, nevelnünk, művelnünk, felvilágosítanunk kell őt, hogy a nagy társadalmi átalakulás ne döntsen romba mindent, amit a keresztény kultúra századok során át a lelkekben s azokon kívül épített. Nevelnünk kell a munkást, hogy ha eljön az idő, mikor nemcsak a parlament karzata, hanem annak belseje is megnyílik számára, a kezébe adott fegyvereket ne a kereszténység ellen, hanem annak javára fordítsa. Minden egyes keresztény szervezet, legyen az *tanconthoz*, *legényegylet* vagy *munkásegylet*, az evangélium igazságainak lesz erős vára a jövőendő nagy harcokban azok ellen, kiknek célja az anarchia s a kereszténységtől és az élő Istentől való aposztázia.

Ezért köszöntjük szívbéli örömmel az új hajlékba bevonuló legényegyletet épüget, mint a nagy nyilvánosság elé kilépő keresztény munkásszervezetet. Mindkettő a keresztény szociális eszmék zászlaja alatt kíván dolgozni; céljuk egy és ugyanaz: a munkásosztály védelme, nevelése, emberi és keresztényi mivoltának, saját értékének öntudatra való hozása.

Az a fényes új hajlék tulajdonképpen a régi, de most az ébredés szellője által új izzadásba hevített evangéliumi igazságoknak új hajléka. Ezen a ma kibontott zászlón, melyet a nagy Prohászka szerint egy világalakulás vihara lengett, ha a viharverte fodrok kissé elsimulnak, a názáreti ácsműhely képe látható.

E zászló alatt s azon ház falai között jó lélekkel láthatja a munkásokat a társadalmi rend minden igaz barátja, mert itt a munkások nem a rombolás napszámósaivá, hanem a feltartóztatatlan, de békés haladás uttörőivé válnak.

Vármegyénk hölgyei a tüdőbetegekért.

A József kir. herceg Sanatórium Egyesület védnöke József kir. herceg megleghangu fölívással fordult vármegyénk hölgyeinek, hogy segítsék a népszanatóriumok létesítését s a végből a jöteknycélú sorsjáték sikere érdekében alakuljanak meg Fejérvármegyében is a hölgybiztoságok.

Értesülésünk szerint az egyesület azoknak, kik nemes célját pártolni sietnek, a kir. herceg védnök aláírásával művésziességgel kitöltött oklevelet kapnak, ezenkívül az egyesület úgy rója le háláját, hogy azon hölgyeknek nevét, akik a legkiválóbb tevékenységet fejtik ki, a népszanatóriumok márványtábláján örökíti meg.

Értesülésünk szerint Székesfehérvárot már megalakult a hölgybiztoság, az adonyi, móri, sárbogárdi, székesfehérvári, váli járásokba most mennek széjjel az egyesület felhívásai.

Megjegyezzük, hogy a sanatórium hölgybiztosági tagsága anyagi kötelezettséggel nem jár, hanem azzal az erkölcsi kötelezettséggel, hogy az egyesület emberbaráti akciója sikert lásson, hogy a tagok a maguk örüllomásán lelkes harcosai legyenek a tuberkulózis elleni küzdelemnek.

Értesülésünk szerint Székesfehérvárot a hölgybiztoság már megalakult, a következő hölgyek működnek az egyesület érdekében: Aujedzky Adolfné, Deutsch Ignácné, Fittler Béláné, Gebhard Bódogné, özv. Gebhard Ignácné, Havranek Józsefné, özv. Klein Józsefné, dr. Lövy Károlyné, Molnár Béláné, Reé Istvánné, dr. Révy Ferencné,

özv. Schnetzer Nándorné, Szögyény-Marich Juli és Vértassy Józsefné.

Az adonyi járásban most mentek széjjel az egyesületi felhívások és a következő hölgyek lettek felkérve: Erden. Özv. Krövicz Ferencné, Havranek Margit, Pesz Mátjáné, Fischer Gyuláné, Bónis Béláné, Aigner Adolfné; Dunapentelén: Dóra Jánosné, Lukáts Lászlóné, Dóra Szilárdné, Szávits Miklósné, Frankl Zsigmondné, Bruck Rudolfné; Adonyban: Gróf Zichy Nándorné, gróf Zichy Lujza, Huszár Dezsóné, dr. Boretszky Imréné, dr. Szily Jánosné; Ercsi: Dr. Károlyi Gyuláné, Gerő Istvánné; Százhalombattán: Lies Gyuláné, dr. Matta Árpádné; Ráckeresztúr: Kornis Istvánné; Iváncsán: Huszár Gyuláné; Rácalmás: Bárdossy Viktorné, dr. Kemény Kálmánné; Baracson: Szitányi Béláné; Nagyerkátá: Gróf György Teréz, Vaigl Ilona, Berényi Györgyné és Bauer Györgyné.

Móri járásban: Mór: Kéglé-Vértessy Anna, Báró Trautenberg Frigyesné, gróf Gourcay Heinrichné, Pentz Lajosné, Farkas Sándorné, Dömötör-Gézáné, Wenzel Józsefné, Fleischmann Gusztávné, Szöke Miklósné, Pölöskei Sándorné, dr. Szauer Györgyné, Gurgulits Antalné, Gáspár Endréné, dr. Heumann Józsefné, Incze Jenőné, özv. Klázer Gyuláné, Kovács Sándorné; Csurgón: Kósa Miklósné; Bodajkon: Jeszenszky Lajosné, Spányi Béláné, Grünfeld Jakabné, Andocsy Ferencné; Csákberényben: Udvardy Jánosné; Csákváron: Szabó Sándorné, Paulini Béláné, Szilárd Gyuláné, Grasser Józsefné; Csókakőn: Pribyl Ferencné; Velegen: özv. Grünfeld Simonné, Horváth Sándorné, Bödecs Sándorné, Kohn Mórné, Wilder Erzsébet, Boros Péterné, Schiller Salamonné; Isztiméren: Stolcz Károlyné; Balinkán: Ringhoffer Endréné.

Sárbogárdi járásban: Sárbogárdon: Heltay Jenőné, Salamon Györgyné, Nagy Jánosné, Mészöly Aronné, Szántner Józsefné, Huszár Imréné, Hauptman Antalné, dr. Végh Lajosné, dr. Rektorisz Lajosné, Sávoly Mária Cecéné; özv. Bauer Antalné, Hardy Antalné, Alsószentivánon: Koller Tivadarné, Koller Pálné Szuha Istvánné, Tamássy Kálmánné; Sárszentagótán: Leopold Lajosné; Alapon: Vantsay Sándorné; Kálozon: Özv. Radnich Imréné, özv. Cserna Ferencné, Oberrecht Gyuláné, Jeges Antalné és Baráth Dánielné.

Székesfehérvári járásban: Polgárdin: Kurlány Gyuláné, dr. Radnai Samuné, dr. Márkus Samuelné, Pick Rezsóné, Fischer Mórné, Tóth Károlyné, Oroszy Pálné, Szabó Elemérné, özv. Páky Józsefné.

javát. Nem is járja az olyan mulatás, milyent ő tegnap a falu korcsmájában megselekedett. Biz' Isten kedve lett volna letenni róla egészen, Ihatnék helyette otthon. Csak az első próbán fordul meg — és éppenséggel meg is próbálhatná a dolgot.

Az ivás rendszeresen sikerülni szokott.

Sikerült annakokáért Ecsi Mihálynak is.

Az a csutortát elővigyázat szempontjából először kifőráztatta, utána hideg vízzel öblítette ki s csak azután töltötte teli meg borral.

Minek után ez már mind meg lett volna, arra egyet fohászott, ajkához illesztette a csutortát száját, két szemét lehunyta, fejét hátrahajította s a csutortát kotyogni kezdett.

Alaposat húzott belőle.

Hogy abbahagyta, öreget fohászott megint s odaszólt a feleségének, ki ezalatt az egész ceremónia alatt hamis mosolygással kísérte az ő derék férjeura elszántságának minden egyes megnyilatkozását.

— Főlséges ivás esik belőle, te asszony. Csak az a kár, hogy annak a boszorkánynak előbb eszébe nem jutott ezt a jószágot a házukhoz szerződtetni.

Megmondta s megújra húzott egyet belőle. Rá se figyelt az asszonyra, pedig az han-

gosan nevetett; kacagott, hogy a szeme harmatolni kezdett abba a kacagásba.

No ezzel a csutortára ügye eldőlt s a boszorkányhistoria be lett volna fejezve.

Igen ám, ha... És ez a „ha“ cudar portéka. Mindig azt jelenti, hogy valami história bár-hogyan áhitozik is az „ámen“-re, azért a farka még csak ezután következik.

Nos hát az én történetemnek is volna farka — még pedig tekintetes.

Ecsi Mihály uram, a miként hogy megbizonyítottuk, tökéletesen megbátározott a csutortával. Esze ágában se volt az a képcserét megbánnia. Nem értette a dolgot, az bizonyos. Elég az hozzá, hogy megtörtént. S hogy rosszul nem történt, az meg éppen olyan szemmel látható valami, mint a hogy a nap ballag az égen.

Mihály gazda ügyet se vetett a korcsmára többet. Ő csak a csutortájával barátkozott odahaza.

Csak hogy az asszony egyszer arra a fölfödésre jutott, hogy tulságos sokat is barátokzik vele. Először félhétig eltartott neki, ha teltöltötte, később meg egyetlen nap is a nyakára hágott. Az asszony azt se bánta. Hadd igyék, hiszen kerül abból a nyolcvan holdból. Hanem mikor azután Ecsinek eszébe jutott, hogy hiszen azt a töltést naponta meg is lehet repetálni, akkor kezdett már kicsit melegje lenni Zsófinak.

Ez az ember biz' Isten még élissza magát ki gondolta volna?

Istik már mint a kefekötő. Ha úgy jó kedvében volt, hát az a két ajka ugye odatapadt a csutortára szájához, mint a piúca. Le sem váltott róla előbb, míg csak az utolsó csöppöt ki nem szorította belőle.

Valóságos istenkísértés, mint az az áldatlan ember megsebeszik. Ilyen ivás nem volt kikötve a kontraktusban. És Zsófi szóba is hozta az urának.

— Mihály — szólt hozzá szépen, hogy éppen az utolsó csöppig agyonnyomoritotta a csutortát.

— No mi kell lelkem — kérdezte a megszólított.

— Te retentő ember vagy. Olyanokat inni, manó látta. Ez nem megy.

— Hiszen látod, hogy megy — felelt jó képpel Ecsi, az üres csutortát átadva neki.

Az asszony elfordult. Megharagudott. Majd meg siránkozó hangon támadt rá.

— Te haszontalan, te részeges ember! Mi lesz belőlünk? Hát azért hoztam neked az a csutortát, hogy így megkészerítsd az életemet?

— A boszorkány hozta.

— No igen — hebegett az asszony — hanem az se másért hozta, mint hogy ne csinálj skandalumokat a korcsmában. S a mit te mos,

Szlanyinka Ferenc

férfiszabó

Székesfehérvárott, Szent-Imre-utca 1. szám

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat a legfinomabb úzi és téli angol és hazai szövetelekből. Vállalkozom mindennemű úri, egyen- és papi ruhák legjütányosabb ár melletti, korrektt és gyors elkészítésére. — Vidékre próba nélkül.

zsefné, Müller Mihályné, Keller Jánosné, özvegy Somogyi Dénesné, Fantusz Samuné, Steiner Gyuláné, Deutsch Hermanné, id. Császár Jánosné, H. Földes Jánosné, Schweiger Ferencné, Frank Alajosné, Stern Izidorné; Irotán: Csaltay Mátéré, Kötél Ferencné és Király Istvánné.

Váli járásban: Válon: Bötka Vilmosné Frischmann Ferencné, Janovits Istvánné, Köhler Albertné, Végh Jánosné, Várdi Sándorné, Taraffás Béláné, Drexler Mórné, Ostendi Károlyné; Martonvásáron: Szabó Margit, Csontos Eszter; Tabajdon: Mészöly Pálné, Száron: Birnbauer Jánosné, Noll Ignácné; Bodmérön: Szöllősy Mariska, Czaniak Janka és özv. Gál Lajosné.

Bizton hisszük, hogy nemzeti és népméltó feladatnak ilyen nemes szívű gárdával nagy sikere lesz!

UJDONSÁGOK.

— **Erzsébet Amália** főhercegnőt névünnepe alkalmából a helyben állomásozó ezredek tisztikarának mély tisztelete és hódolata tolmácsolásául a honvédszenekar tegnap este szerenáddal lepte meg. A főhercegnő ezen figyelemért megtahtottan mondott köszönetet.

— **Erzsébet királyné ünnepe.** Boldog eméjü királyné emlékeztetere városunk tanulóifjúsága ma reggel szent misét hallgattott, utána az iskolában emlékünnepek voltak.

A főreáliskolában az egybegyűlt ifjúság és tanári kar előtt **Mészáros** János történelem tanár mondott szép emlékbeszédet, melyben a nagy királyné emlékéhez méltó színekkel rajzolta meg hozzánk való szeretetét s nemzetiünk körül szerzett érdemeit.

A felső kereskedelmi iskola szép gyászünnepeinek műsora a következő volt:

1. *Hymnus*, énekli az ifj. énekkar.
2. *Ünnepi beszéd*, tartja dr. Faludi Miksa igazgató.
3. *Erzsébet királyné*, irta Balla Miklós, szavalja Zsigmond Sámuel első o. t.
4. *Nagyszombatunk halva*, irta Farkas Császár, szavalja Hajós Jenő, első o. t.
5. *Gödöllői erdő*, irta Pósa Lajos, szavalja Nyiszli Géza, középso. o. t.
6. *Ének és könyörgés*, irta dr. Pekry Károly szavalja Dózsza Lajos, első o. t.

ithon megeselelssel, az még annál is öregebb skandalum. Nem szégyenled magadat? Uha józan nem vagy. A mint hozta, el is viszi az a szipirtó azt a csutorát megint.

— De bizony nem viszi — erősködött Écsi.
— De bizony viszi — replikázott a haragos asszony.

— Akkor megint vissza kellene változtatni a csutorát képre. Az pedig nem lehessen. Boszorkány olyat meg nem tud tenni.

— Majd meglássuk — végezte be az asszony s ajkai közül gúnyos mosolygás játszott.

És Ecsiné nem hiába fenyegette meg az urát a boszorkánnyal. Az csakugyan megselekedte, mire Mihály gazda képesnek nem tartotta. Hogy másnap megbéredett, hát a csutorát hiába kereste szemével a szegen. A helyén szent Sebestyén képe függött. Ugyanaz, a mit félszentdóval ezéltott egyszer a korcsmában szerzett.

Első pillanatra csak ámult-bámult, mint a stájer ember, kit zsákba kötve az Alföldre visznek s ott kiszabadulva keresi a síkon a maga hegyeit. Ki akart megint ugrani az ágyból, már a nyelvén volt, hogy:

— Te asszony, hol vagy?
Hanem törtöztette magát. Szót se szólt.
Fölkelt, mikéntha mi sem történt volna.
Zsófi csak bámult. Nem fért a fejébe, hogy a

7. *Erzsébet*, szavalja Ludvig Árpád középso. o. t.
8. *Szózat*, énekli az ifj. énekkar.

A polgári leányiskola ezen alkalmából rendezett ünnepegen Alföldi Lipót tanár mondta az emlékbeszédet.

— **Társasvacsora.** A kath. kör. csütörtökön este pompásan sikerült társasvacsorát rendezett, Cserenyi bácsi halászeje oly kitünő volt, hogy odát kellene róla írunk, ha érdeme szerint méltatni akarjuk. A tőrőcsusza, a sonkás tészta méltók voltak hozzá s a kiszolgálás ellen a legkényesebb igényűek sem emelhettek panaszt. Hogy ha még Csanyi Pistának remek nótáit a programba vesszük, megérthetjük, hogy a társaság virágos kedve semmi kifogás alá nem eshetik. Jelenvoltak:

Ifj. Almásy János, Angeli Nándor, Árnos Jenő, Dr. Balassa Imre, Bárd Jenő, dr. Bierbauer Viktor, Bilkei Ferenc, Birkl János, Chay Antal, Deutsch Aladár, Dornis József, Eisenbarth Ferenc, Fortvingler Ferenc, Heckenast Kálmán, Hermann Ede, dr. Holly Géza, dr. Huszár Adolf, Kaltnecker Márton, Ketskés Elek, Keller Károly, Kégl Miklós, Klökner József, dr. Kneifl Ferenc, Koller Gáspár, Kovács A. Sándor, Kovács Alajos, Kovács György, Krécsy Miklós, Kubik János, Kubik Lajos, Lakatos Károly, Lindermann Antal, ifj. Lintner Sándor, ifj. Lukács Lajos, dr. Luria Aladár, Majoros Ernő, Medgyessy József, Nánessy János, Németh István, dr. Pásztor Sándor, ifj. Pásztor Sándor, Póze János, Pínn István, Reé István, Reiszner Domonkos, dr. Riffer Géza, Rupp Kálmán, dr. Sáy Viktor, Schlamadinger Lajos, Reizner Nándor, Reidel János, Skalka János, dr. Steiner Jákó, dr. Szabady József, Szűts Andor, Takács Béla, Tóth Artur, Trummer Sándor, ifj. Turi Antal, dr. Vermes Mihály, Véber Jenő, ifj. Véber Jenő, ifj. Véber Károly, Vida Pál, Vinyázó Imre, Valch Károly, Wildenauer János és Závadnik Sándor.

— **A vármegyei tisztviselők** fizetésemelésének kérdésében már többször volt alkalmunk közölni azt a Tiszára való, kvalifikálatlan eljárást, hogy az alkotmánygyilkos miniszterelnök meg ezt a javaslatot is kortes célokra használta fel. Megirtuk annak idején, hogy miként bánt el az írásokkal. Most legutóbb a főszolgabírákkal érezteti „erős” kezének súlyát. Fejérmegyei közgyűlése egyhangú lelkesedéssel határozta el, hogy Kálmán Vince, Szűts Jenő és Kovács Sándor főszolgabírákat — tekintettel eddig szerzett bókros érdemeikre — nem a VIII., hanem a VII. fiz. osztályra osztja be. Ámde Tisza úr viszont, hogy csak kettőt fogad el közülök. Nem lehetetlen, hogy később még a kettőből is lealkuszik egyet.

— **Bucsi-lakoma.** Kedves meglepetésben részesítették kollegái, barátai és tisztelői a polgári leányiskola volt tanítónőjét, **Nánessy Etelkát** azon alkalmából, hogy a pedagógia rögös útjáról a

boldogság virágos kertjébe készülni lépni. Vagy harmincan jöttek össze f. hó 17-ikén a budai-uti, Laczkovits-féle vendéglőbe, hogy kedélyes lakoma keretében búcsúznak el a boldog menaszonytól. A polgári leányiskola tanári-kara, élén Sz. Nagy Géza s. tanfelügyelővel, az ünneppel benső barátságban levő családok az elemiiskolák tanítónői közül többen vettek részt a családias jellegű estén, melyen az ünnepeit véglegénysz. Beurendy István honvédszázados és nővérei kíséretében jelent meg. A búcsuzó kollegát szép szavakkal köszöntötték fel Sz. Nagy Géza és Szepessy Géza, kívánva neki sok boldogságot, verőfényes, derült szép napokat. Vacsora után az ifjúság táncra perdült s mulatott sokáig azzal a kedves vidámsággal, azzal a jókedvvel, melylyel fiatal leányok tudnak mulatni intim családi körben akkor is, ha egy táncos sincs is az erősebbemből. Nánessy Etelka esküvője f. hó 20-án d. e. 11 órakor lesz a ciszterciák templomában, hol a menyasszony fiúve **Nánessy Medárd** pécsi ciszterci rendű tanár fogja nővére frigyét megaldani.

— **A megyebizottsági tagválasztás** Budafokon f. hó 12-én ment végbe. Majdnem egyhangulag választották meg Heller István tanf. plebánost, a mennyiben ellenfele csak négy szavazatot kapott. A rendületlen bizalomnak mindenestre szép jele, hogy nevezett plebános most már egyfolytában a harmadik ciklusban viseli a megyebizottsági tag tisztjét.

— **A Polgári Dalkör közgyűlése.** Népes közgyűlése volt a Polg. Dalkörnek 16-án este, a Laczkovits-féle vendéglő termében. A lendületes megnyitót és nagy lelkesedéssel s ügybuzgóságról tanuskodó titkári jelentést, a pénztáros lezámolója, a számvizsgálók jegyzőkönyvének betérjesztése után a tisztújítás következett. Elnökké nagy lelkesedéssel újra Fekete Gézit választották. Alelnökké egyhangulag Medgyessy Józsefet, volt karmesterüket és Schwalb Viktort, a kör megalapításából egyik legbuzgóbb tagját választották meg. Karmesterül újra dr. Kneifl Ferencet kérték föl, aki művészi vezetésével már eddig is kiérdemelte a tagok osztatlan bizalmát. Titkárrul ismét a dalkör legbuzgóbb, legtelkebb tagját, Steinmetz Ferencet választották meg. Pénztárossá szintén az eddigi lett: Hollósy Ferenc személyében. Ellenőrök: Réthy Ferenc és Tóth János. A tisztújítás után az évi programmot állapították meg. E szerint: egy Szilveszter-estélyt és egy farsangi mulatságot tartanak; nagyszabású

— Te Miska! — riadt haragosan az ő dérek férjeurára — hát nem félsz az Uristentől? Elbucszott már minden sütnivalód csakugyan, hogy alig pusztítottam ki az egyiket, hát már a második csutorát hozod a házambor?

— Ne beszélj, asszony, nem én hoztam — csitította Écsi a haragos fehérrépet.

— Hát ki a manó?
— Csitt! ha mondom. Az éjjel nálam járt az a boszorkány s megint elváltoztatta azt a képet.

— Változtatta az istennyilát!
— Hallgass asszony, mikor én beszélek — szólt parancsoló hangon Écsi — elváltoztatta és pontum.

Hanem az asszony nem tudott hallgatni. Sírn kezdett, fohászodott, szikozódott. Fenyegetőzött is, hogy darabokra törí azt a csutorát de iziben.

Ecsi Mihály nyugodtan hallgatta. Hanem mikor már megsokallotta, azt mondta:

— A magad főztéd eszed meg, asszony; ne kezdtd volna a boszorkányokkal, akkor én nem folytattam volna. De most már aztán csönd legyen, mert nekem az a szipirtó még azt is mondta, hogy én vagyok az ur háznál.

Kincs István.

<p>Különleges ujdonságok: férf-, ur-, lányka- és fiú-sapákban.</p>	<p>Borsalino, Pless, Pelikan és Gyukits kalapgyarak egyedüli raktára. Különleges nagy választék Pichler-féle loden, kemény és puha nyulszőr kalapokban. Tiszta selyem cylinderek 5 ftrtól feljebb.</p>	<p>Hammerli- és Zacharias-féle hőreztitk. Szarvasbőr párja 75, bélelt glase 85.</p>
<p>Valódi orosz és harburgi sárcipők. Esőernyők.</p>	<p>Utólérhetlen választék nyakkendő ujdonságokban. Remek I koronás nyakkendők. Knazovitzky Béla Szekesihervar.</p>	<p>Chevro, box, vikozs bőrcipők, mindennemű gyermekcipők.</p>

előkészületeket tesznek a június hónap tartandó zászlószentelési ünnepségre; ezen kívül részt fognak venni augusztusban a Szombathelyen tartandó dalárdaversenyben. Sokat várnak ettől az egyleti évtől, s úgy hisszük, ha a zászlószentelés és verseny jól sikerül, a közönség körében tapasztalható rokonérzés annyira gyarapodni fog a dalkör iránt, hogy ez esetben jövőjét teljesen biztosítottak mondhatjuk.

Vörösmarty Mihály halálának évfordulója alkalmából, a költőkirály lelkiüdvéért, mult csütörtökön, a zirciek templomában gyászmisért tartottak, amelyet szépszámu és előkelő közönség hallgatott végig.

A **képviselőház** felé fordul most Magyarország tekintete. Tisza István gróf megette, a mire évek óta készülődött. Össze akarja törni az ellenzék, hogy hatalmát s a közkereseti társaságát hosszú évekre biztosítsa. Csunya, förtelmes látvány! Az ellenzék elfogadta a kihívást s tegnap kijelentette, hogy egy tessék tömörül s megvédi a király esküje által szentesített törvényeket. A kavargás általános, melynek érdekes jellemvonása az, hogy az ellenzék Apponyi Albert gróf vezérlete alatt a végletekig menő közös harcra határozta el magát. Tisza gróf királyi leirattal képviselőtanai időnkig elnapotlatta a képviselőház üléseit. Hogy mi lesz a vég? Ki tudhatná? Talán Tisza bukása. Még inkább azonban új képviselőválasztás.

Eszküvő. Petó János, a Kölcsonő Népsegélyező Egyesület pénztárosa ma reggel 9 óra körül tartotta esküvőjét Sigray Gizivel, Sigray Sándor bájos leányával. Násznagyok Kálmán János kir. járásbíró és Kovács Károly fűszerkereskedő voltak. Az örömszűz a násznépet az esküvő után pompás villásreggelivel vendégelték meg. Az ifjú pár a delutáni vonattal Budapestre, onnan pedig Abáziába megy.

Kerületi tanítógyűlés. Az érdi esp. ker. rk. tanító-kör f. hó 17-én Budafokon tartotta közgyűlését, melyet impozánssá tett a nagyszámúban egybegyűlt vendégek jelenléte. A gyűlés a megyés Püspökhöz intézett távirati üdvözléssel kezdődött, mely után Heller Iván esp. ker. tanf. magas szárnyalású elnök megnyitójában ügyesen fejtegette, hogy miképp oldható meg legsikeresebben a magyar nyelv terjesztése, s annak megkedveltetése. Felolvasásában kiváló szépen alkalmazza a felebaráti szeretetet, a testvériséget és a közbecsülést, mint a társadalmi élet alaperkölcseit a magyarisítás keresztülvitelénél. Nagy igazságot mond, midőn azt állítja: „Oh, ha a magyarság szent ügyéért égő keblekkel végképpen ki fog aludni a testvérgyűlölség legkisebb szikrája is, és magyar népünk a magyarisítandó polgártársakban nemcsak legszebb nemzeti aspirációink eszközeit, de mindenekképpen szeretni való testvéreit is nézi; ha a magyar társadalom az önzetlen szeretet melegével édesgeti keblére a másjaku népeket, ha szeretettel tele szívvel karolja fel idegen ajku polgártársait; ha megérezeti velük, hogy a magyarsodás dolga azért sürögös szükség, mert a legédesebb testvérszavakat kell, hogy mindenkinek egyformán megértésük és egy szívvel, egy lélekkel és egy nyelven kiejtsék; akkor majd könnyebben megy a tradícióval való szakítás kísérlete és akkor a nyelvnek a nemzeti szellemhez való simulása is kedvesebb lesz!” Majd Kocsi Mayer Gyula tartott szabad előadást e címen: „A jelenkori rk. tanítók mint a rk. egyház hivei.” Az előadót lelkesen megénezték. Ezután Schmall Zsigmond ért el nagy hatást „Nevelés a népiskolában” c. értekezletével, melylyel elnyerte a fődó Heller Iván esp. ur által kitűzött 20 koronás arany díjat. Egynéhány indítvány elintézése után a Hymnus elneklésével végződött a közgyűlés.

Az Egyházmegyei Könyvnyomdában egy jó házból való fiu tanulónak felvétetik.

Gonoszaág. A minap tettünk említést gonosz kezekről, a melyek a legnagyobb durvasággal sértették meg a mindenki szívében élő kegyeletet. Most egy újabb eset áll előtünk. A borjúkúti dülönök nevezett szőlőterületnél néhány év óta egy szép és díszes kereszt áll. Néhai Bernát József, városunk egyik köztisztviselőben álló polgára állította. A kereszt lábánál egy szép Mária-szobor állott odaerősítve. A keresztet csinos, erős vaskerítés veszi körül. Hétfőn reggelre a Mária szobrot nem messze a keresztől egy nagy kő mellett darabokra zuvva találták. A gonosz, istentelen ember keresztülmászott a kerítésen, leemelte a szobrot és a kövön összetörte. Részeg ember nem lehetett, mert itas fövel képtelen volna keresztülmenni a hegyes vaskerítésen. É szert csak elvetemült lélek gonosz, munkája lehetett. A tájékozottabbak valami Bernát-féle örökösben keresik a tett elkövetőjét, a kinek gonosz indulata nem tudott másként boszút állani az örökhatyón. Akárhí volt, gonosz istentelen ember volt, a ki méltán kellett felháborodást minden jóérzésű kebelben. A rendésznek melegen ajánljuk figyelmebe az esetet. Hátha sikerülne kézrekeríteni s méltó büntetéssel sújtan, hogy hasonló lóra több senkinek kedve ne legyen.

A magánisztviselők orsz. szövetsége kéri az érdeklődőket, hogy vasárnap, e hó 20-án d. u. fél 3 órakor a városház nagytermében tartandó közgyűlésen a tárgy fontosságánál fogva önkvetlen megjelenni sziveskedjenek. A gyűlés tárgya: 1. Tisztviselők választása. 2. Indítványok.

Párbaj. Az őszi napfény keserű bújában a felhők kárpítja mögé vonult, sugar és fény nélkül hagyva a szomorkodó, fázós földet, melyet a zöld tavasz által ráhittelt minden pompájától megfosztott az őszi, csipős dér. A munka szünetel odakünn s az emberek legjobban szeretnék téli álomra hajtani fejüket, ha ugyan a medvék módjára cselekedhetnének. Mivel azonban ezt nem tehetik, mit tehetnének egyebet, ha ugy vannak mint a púkaik, mint a kiknek se olvasókörük se kaszinójuk: elmennek bút felejtani, szórakozni a korcsma pipafüstös helyiségébe, a hol még is van, meg a társaság színe java is ott van. Folyik a politázálás, a kormány szidása s lángol a szabadság és függetlenség szeretete. Az úbor pedig, mint egyéb csetekből ismeretes, bőven láplája a virtust a magyarban. Így történt, hogy Rózsa István pátkai gazdaember a harmadik, negyedik liter után szörnyen érezte, hogy erősebb ember algha akad nálánál Pátkán. Izmos öklét odavágta az asztalhoz, hogy csak egy csörömpölt, láncolt a sok üvegnemű rajta.

Hej de szeretném én azt a legényt látni, A ki tudna velm versenyt furulyázni. Szólt és párus viaskodásra szólította fel a falu fiatalját.

A legények, meg az emberformák végignétek rajta s egyiknek sem volt kedve ok nélkül palacsintává laposodni, hogy aztán a szülő édesanyja öregkessel vakargassa föl a korcsma padlójáról. Szó nélkül méreggették Pátka Rózsa-ját, a ki ettől a néma csendtől még inkább neki vadult s csakhamar kannibái gerjedelmeket érzett kebelében.

Pénzes István marhakereskedő szó nélkül hallgatta a hepciáskodót, de mikor látta, hogy a Rózsa vitészege tulságosan kezd kivirágosodni, lassan kélpkedett az X-jában asztal mellől, felgyűrte az ingét, annak módja szerint megnevelítette a tenyereit, belemarkolt a Rózsa derekába, aztán fölemelt, hogy a lába se érte a földet, aztán letette, hogy a háta is érte a földet. Mikor Rózsa nagynehezen kibontogatta szirmait a pad alól, sápadt volt akár egy tearózsa, vagy Tisza István s a meghatottság folytán nem jött egyéb szó az ajkaira csak ez:

— Hát mér vót e' sógor?
— Hát ez ezér' vót, e meg ezér' vót —

szólt Pénzes — nem vagy te ill. Herbart Pista (ezt a mű kifejezést már a lapársunktól a Sz. H. tól csepte el) mit hepciáskodol. hat s' azzal derékton kapta az ujra feléje, ruggaszködő ellenfelét és másodsor is a padlóhoz kente. Hogy azonban a csuagot is megadja, a jelenlevők végtelen mulatságára illendően agyabugyálgni kezdte a sógor, a ki tíz pernyi dögönyözés után olyan lett mint a kék zilva. A vége az lett a mulatságnak, hogy Rózsa a nézők Pénzes itélték a babért, a párbaj beszüntették s lepedőben vitték haza családjá nagy gyönyörűségére. Pátkán Azóta egyébfölt se szórakoznak mint a Rózsa-Pénzes-féle párbaj fölött.

Rövid hírek.

Kitüntetés. Kempelen Imre, mint a mohai Ágnes-forrás tulajdonosa a st.-louisi kiállításon bronzérmét kapott.

Megívesedett állások. Ráczkeresztúron az írnoki (480+120), Nagyperkátán pedig a segédjegyzői állás (340+50) betöltésre vár.

A színhelyi bizottság az évenként szokásos színház vizsgálatát tegnap d. u. tartotta meg.

Pótszámle. A honvéd-póttartalékosok pótszámleje e hó 29-én és 30-án a hadkiegészítőben lesz.

Bástya-utca 7. sz. ház hely — Madaras kert — eladó. Tudakozódhatni Székesfehérvári Kereskedelmi Banknál.

Bor-eladás zárt palackban.

Uj bor	literje	28 kr.
Asztali bor	0 "	32 kr.
Rizling "	0 "	36 kr.
Vörös "	" "	40 kr.

Németh Jánosnál, Simor-utca 37. sz.

Anyakönyvi statisztika

1904. évi október hó 12-től október hó 19-ig.

I. Születés.

Született: 8 törvényes fiú, 5 leány; törvénytelen fiú: 1, leány: 0; halva született 0 törvényes fiú: 0 leány: 0 törvénytelen fiú, 0 leány. — Összesen: 14.

II. Halálozás.

Elhalt: 9 fi, 4 nő. Ezekből 7 éven aluli: törvényes fiú: 1, leány: 1; törvénytelen fiú: 0, leány: 0; 7 éven felüli fi: 8, nő: 3. — Összesen: 13.

E szerint a születés a halálozást 1-gyel mulja fölül.

Elhaltak: Málts Erzsébet, r. k. hajadon 52 éves, Szt.-György kórház. — Piller Rándor, r. k. gépész kovács segéd, 68 éves Szt.-György kórház. — Mikola Károly, r. k. 9 napos, Templom-köz, 1 sz. — Gál Gábor, ev. ref. ültető marhakereskedő 68 éves, Könyök-utca, 14 sz. — Bakó Ferenc, r. k. déli vasúti tolatási csoportvezető 36 éves, Halászság, 8 sz. — Gáho Péter, r. k. városi agyintézelet gondozott, 83 éves, Szt.-György kórház. — Régi Pál, r. k. kéményseprő tanonc, 17 éves, Szent-György kórház. — Poleszák Julianna, r. k. 40 éves, Szent-György kórház. — Meintz Miklós, r. k. szabó-segéd, 53 éves, Szent-György kórház. — Özv. Bastai Ferencné Bernát Julia, ev. ref. földm. napszámosnő 55 éves, Szent-György kórház. — Zimányi József, r. k. pincér, nőtlen, Szent-György kórház. — Süveges Julianna, r. k. 5 éves, Erzsébet-útsz. — Muth Miksa izr. 8 éves, Gáztelep-u. 3 sz.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Dr. S. V. Ön esodálkozva kéri, hogy miként lehetett volna a multkor katonai garázdálkodás folytán nemzeti közö bonyodalom? Nos! a miot megirtuk F. L. a nagykövetséghez készülődik s ha már ott volna valamelyik külföldi nagykövetségnél s a sértés ott esett volna meg rajta, akkor nemzetközi bonyodalom keletkezett volna ebből a katonai garázdálkodásból. Így azonban a László testvérek, Polgárdi dicsőségei itthon kapják meg a maguk büntetését.

Gerenday Gyula
vászón, fehérnemű, rőfös és rövid-
áru üzlete
Székesfehérvár, Nádor-utca.

Tenisz reket, Tenisz cipő, Tenisz labdák, Sport ingek, Sport sapkák.

Ajánlja hazai gyármányu vászón, asztal-nemű, valódi rumburgi és szilvialai kézi szőtt vászón és ágyhuzatokra szolgáló damaazt és kanavász árufak. Schroll Benedek pamut vászón és sifon árufaktúra. Fürdő ruhák, fürdő köppeny. Legdivatosabb férfi ingek, gallérok, kezeltük és nyakkendő. Kelengyészhez szükséges és megfelelő női fehérnemű és kéz agy nemű. Mérték utáni megren-hosszú párna, polya-kötő, bőlcso és kocsitakarók, gumilapudó, szalag, esakor. Szövet ág- és szaltalérikék, csipke és szövet Gyapjú és teveszőr-ágytakarók, levarrott Kaszmir, Klotl és selyem paplanok. Divatos ruha szövetek, Csusnatosi mosókémo és selyem-kelmek. Szalag, csipke, fátoly, divatos övek, vállfűző, napernyők. Nagy választék kerztyű és harinyából. Lúszter és mosható kényékek. — Szövet és rőfös árúnál 5% engedelmény.

2750 104-52

Kárpitos butor-raktár.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy **kész kárpitos-munkákból** u. m. garnitúrák, ebédő-dívánok, ottómánók stb. stb.

raktárt tartok

a Megyeház-tér 13. és Simor-utca 22. szám alatt.

Elvállalok továbbá mindenmü kárpitos és díszítő munkákat, valamint **szobák tapétázását**, ugyszintén a kiválasztott minta és rajz szerint megrendeléseket a legjutányosabb árban!

Feltétlen megbízhatóság, elsőrendü munkák

Kiváló tisztelettel

Vida Elek

2870 kárpitos és díszítő. 57-10

Elsőrendü szabó-üzlet, amül is inkább, mert szabásza a kitünö szabászárol méltán híres: **Szirkovics András.**

TÜCI LAOS férfiszabó

Szerésvár, Kossuth-utca 15. (a postával szembe)
Készít mindennemü polgári öltönyt, el, papír ruhákat, katonai egyenruhát és liberáltát a legjutányosabb árban.

2768 52-25

Bor eladás.

Sárszentmihályi gazdaságban gróf Zichy Jenő saját termésü hegyi fehér és vörös ó fajborok egy Hltren feltüli meenyiségben a vevő hordóiba átfajtva eladóok | — | — |

Tudakozódhatni:

gróf Zichy Rafael

gazdasági intézőségénél

Sárszentmihály, Fejérmegye.
Vasútállomás helyben Fejér-Zichyfalva.
Ügynökökkel nem tárgyalunk.

2877 15-4

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban.

Kiváló szerencse Töröknél!

Felülmúlhatatlanul

kedvez főrudánknek a szerencse. Rövid idő alatt 17 millió korona nyereménynél többet fizettünk nagyabecsült vevőinknek, köztük

a legnagyobb nyereményeket.

Ajáljuk ennél fogva, hogy a világ legesélydúsabb osztálysorsjátékában vegyen részt. — A most következő magy. kir. szabadalmazott 15. osztálysorsjátékban újból

110.000 sorsjegyre 55.000 pénznyeremény

jut és összesen egy hatalmas összeget,

14 millió 459.000 koronát

sorsolnak ki rövid 5 hónap alatt.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Továbbá 1 jutalom 600.000, 1 nyeremény 400.000, 1 á 200.000, 2 á 100.000, 1 á 90.000, 2 á 80.000, 1 á 70.000, 2 á 60.000, 1 á 50.000, 1 á 40.000, 5 á 30.000, 3 á 25.000, 8 á 20.000, 8 á 15.000, 56 á 10.000 korona és még sok egyéb; összesen 55.000 nyeremény es jutalom 14,459.000 korona összegben.

Az I-ső osztályu sorsjegyek tervszerü árai:

$\frac{1}{4}$ eredeti sorsjegy frt. — 75 vagy kor. 1.50; $\frac{1}{4}$ eredeti sorsjegy frt. 1.50 vagy kor. 3.—

$\frac{1}{2}$ " " " 3.— " " 6.—; $\frac{1}{2}$ " " " 6.— " " 12.—

A sorsjegyeket utánvétellel vagy az összeg előzetes beküldése ellenében küldjük.

Hivatalos tervezet díjtalanul. Megrendeléseket eredeti sorsjegyekre kérünk

1. é. november hó 24-ig

bizalommal hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa

bankháza Budapest.

Hazánk legnagyobb osztálysorsjáték-üzlete.

Főrudánk osztálysorsjáték-üzletei:

Központ: Teréz-körut 46/a. 1. fiók: Váci-körut 4/a.
II. fiók: Múzeum-körut II/a. III. fiók: Erzsébet-körut 54/a.

Rendelőlevelé levágandó. **TÖRÖK A. ÉS TARSA** bankháza Budapest.

Kérek részemre..... 1. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összegetkorona összegben { utánvételezni kérem.
postautalvánnyal küldöm.
mellékelem bankjegyekben. (bélyegekben). } A nem tetsző törlendő.

Pontos cím: _____

